

Σχέδιον ἀποξηράνσεως τῶν μετόχων τῆς Κωπαΐδος.

Εἰς τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1385 τῆς *Πρωτᾶς* περὶ ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν τῆς Κωπαΐδος παρὰ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς ὑπάρχει ἀνακρίθειά τις τὴν ὁποίαν καὶ σπεύδωμεν νὰ ἐπανορθώσωμεν.

Κατὰ πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἐκ πολλῶν ἐκ τῶν ἐν Σύρῳ καὶ ἐνταῦθα κατόχων μετοχῶν τῆς Κωπαΐδος ἰδοὺ πῶς ἔχει τὸ ἱστορικὸν τῆς διοχετεύσεως αὐτῶν ἐδῶ εἰς Σύρον καὶ ὅπου ὑπῆρχε χρῆμα ἑλληνικόν, καθότι εὐτυχῶς διὰ τὴν τιμὴν τοῦ τόπου καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν μελετωμένων δημοσίων ἔργων ἐν Ἑλλάδι, μόνον Ἑλληνες εἶνε θύματα τῆς Σκουλοῦδου ταύτης ταχυδακτυλογραφίας. Ἡ ἐν λόγῳ διοχέτευσις διαιρεῖται εἰς δύο διακριτικὰς ἀλλήλων περιόδους: **Πρώτη περίοδος.** Αὕτη εἶνε ἐκείνη καθ' ἣν ὁ κ. Σκουλοῦδης ἐπιστρέψας ἐκ Παρισίων πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν ἀνήγγειλε τὴν εὐχάριστον εἰδησιν τῆς ἰδρύσεως παρ' αὐτοῦ Ἑταιρίας πρὸς ἀποξήρανσιν καὶ καλλιέργειαν τῆς Κωπαΐδος. Εὐθύς ἐμμέσως ἐτέθησαν εἰς κίνησιν φίλοι ἀνεξάρτητοι, μεσίται, αἱ γνωσταὶ δημοσιεύσεις εἰς τὸν «Αἰῶνα» «*Phare du Bosphore*» καὶ ἄλλας ἐφημερίδας διασαλπίζοντες τὰ ἀμύθητα κέρδη τὰ ὁποῖα θ' ἀπῆλθον οἱ κάτοχοι τῶν μετοχῶν τῆς. Κατὰ 60 δρ. ἀνεβίβαζαν τὴν ἐτήσιαν πρόσδοτον ἐκάστου στρέμματος, ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸν λογαριασμόν των ἡ Κωπαΐς ἐμπεριέχει 240,000 στρέμματα ἄρα, θὰ εἶχε ἐτήσιαν πρόσδοτον φρ. 14,400,000!! Τὰς τῆς ἀποξηράνσεως δαπάνας ὑπελόγιζον εἰς μόνον δρ. 6,000,000, καὶ κατέληγον ὅπως εἰς τὴν ἀείμνηστον ἐποχὴν τῶν Λαυριακῶν εἰς τὸ περίφημον: μετοχὴ καὶ Σπῆτι.

Παρακλήσεις ὅθεν ἐπὶ παρακλήσεων ἀπευθύνοντο πανταχόθεν εἰς τὸν κ. Σκουλοῦδην, δι' ὀλίγας μετοχὰς πλὴν αὐτὸς ποτὲ δὲν ἐπώλει, ἀλλ' ἀνελάμβανε μόνον νὰ μεσιτεύσῃ

εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν αἰτοῦντα αἱ μετοχαὶ τὰς ὁποίας ἐζήτηι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ τοῦ ἐδίδοντο καὶ ὀλίγαι περιπλέν κατ' ὅλους ἐξαιρετικὴν χάριν!!!

Οἱ ἐν Σύρῳ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὑποστηρίζαντες τὸν κ. Σκουλοῦδην καὶ χάριν τῆς πολιτικῆς ἐκεῖ ὑπεροχῆς του, ὡς καὶ χρήματα ἐθυσίασαν, εἰς αὐτοὺς ἐδωρήσατο τὰς δεῖ λεγομένας ἰδρυτικὰς μετοχὰς, δηλ. μὲ ἐκπτώσιν τινα ἀνάλογον τῶν ὑποχρεώσεων ἃς εἶχεν ἕκαστος. Διὰ τοῦ ἀνω λίκιν ἐπιτηδεύου τρόπου, εἰς τὸν ἐφευρέτην τοῦ ὁποίου κατ' ἀξίαν ἐπεδόθησαν τὰ ὑψίστα τῆς Πολιτείας ἀξιώματα, διωχτεῦθαι τὸ πλεῖστον τῶν μετοχῶν τῆς Κωπαΐδος, εἰς ἀνθρώπους τιμίους, εὐπίστους, ἐπιδιώκοντας ἀσφαλὴ τοποθέτησιν τῆς περιουσίας των.

Ἐν τούτοις, αἱ ἀντιστάσεις τῶν χωρικῶν, ὁ γενόμενος πάταγος ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ πρὸ παντὸς ἡ μὴ ἐκτέλεσις οὐδεμιᾶς ἐργασίας κατέπαυσαν τὸν περὶ μετοχῶν τῆς Κωπαΐδος ἐνθουσιασμόν, καὶ ὅχι μόνον δὲν προσήρχετο πλέον οὐδεὶς διὰ μετοχὰς, ἀλλὰ καὶ οἱ τὴν τούτων τοποθέτησιν ἐπιφορτισμένοι μεσίται δυσκόλως εὕρισκον θιασώτας. Τότε κατέφυγον εἰς τὸ δεύτερον τῆς διοχετεύσεως στάδιον, ὅπερ στερεῖται τῆς ρωμαντικότητος τοῦ πρώτου. — **Δεύτερον στάδιον.** Διέδωκαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἡνάγκασε νὰ ἐκδώσωσι χάριν τοῦ κοινοῦ ὅπως καὶ αὐτὸ συμμεθεξὴ τῶν μεγάλως κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐν μέρος τῶν μετοχῶν. Πράγματι τοὺς ἡνάγκασεν ἡ Κυβέρνησις; ἡ ἐπείσθη ὑπὸ τοῦ ἀκριβοῦς καὶ πολυτίμου φίλου τῆς, νὰ βιάσῃ δῆθεν πρὸς τοῦτο τὴν Ἑταιρίαν; ἡ ἡ διάδοσις αὕτη ἦτο τέχνασμα Σκουλοῦδιον;

Οἱ ἐπιτήδευοι οὗτοι κύριοι καίτοι τὸν μηχανισμόν τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν καλῶς γινώσκοντες, καὶ πολλάκις ἐπιτυχῶς ἐξαπατήσαντες αὐτὸν, σκοπίμως ἀνέθεσαν αὐτὸν εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Τράπεζαν, τὴν ὁποίαν ἀδιστάκτως πι-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 564)

— Δὲν σὰς συμβουλεύω τίποτε, πάτερ Μονῶ, ἐπεὶ δὲ τίποτε πλέον δὲν ἔχετε νὰ κάμετε.

Ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἤνεψχθη.

— Ἡ ἄμαξα τῆς δεσποινίδος εἶναι ἐτοίμη, εἶπεν ἡ θαλαμηπόλος.

Ἡ νεᾶνις ἠνωρθώθη, ἐφόρσε πῖλον καὶ στρεφομένη πρὸς τὸν γέροντα εἶπεν αὐτῷ.

— Ταχέως, ταχέως, δότε μοι τὴν κλεῖδα σας.

Ὁ Γεροκάτσικας ἐξήγαγε τὴν κλεῖδα ἐκ τοῦ κόλπου του καὶ ἐνεχείρισεν εἰς τὴν νεάνίδα.

— Πάτερ Μονῶ, εἶπε, δὲν σὰς παραλαμβάνω μετ' ἐμοῦ· μέναιτε ἐδῶ, θὰ συνδιαλεχθῇτε μετὰ τοῦ πατρός μου.

Ἐξῆλθε ταχέως. Ἐξῶ ἀπήντησε τὸν κ. Βιολαῖν καὶ τὸν Ἰωάννην.

— Σουσάννα, εἶπεν ὁ κόμης, ὁ κ. Ἰωάννης Σαμαράνδ ἐ-

πιθυμεῖ ζωηρῶς νὰ σὲ συνοδεύσῃ. Θέλεις νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃς τοῦτο;

Ἡ Σουσάνα ἔλαβε τὸν νεανίαν ἀπὸ τῆς χειρὸς.

— Μάλιστα, μάλιστα, εἶπεν, ἔλθετε.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἰωάννου ἀπῆστραπτον ἐκ χαρᾶς.

— Ἐγὼ, εἶπεν ὁ κ. Βιολαῖν, ἀναμένω τὸν μαρκήσιον.

ΔΓ'

ΣΥΝΗΝΩΜΕΝΟΙ

Ἡ Σουσάνα καὶ ὁ Ἰωάννης κατέβησαν πρὸς τοῦ ξενοδοχείου τῶν Βοσγίων καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ γραφεῖον, ὅπου μετὰ τινὰς ἐξηγήσεις ἔλαβον τὴν ἄδειαν νὰ ἀνοίξωσι διὰ τῆς κλειδὸς ἣν εἶχον τὸ δωμάτιον τοῦ γέρου Μονῶ.

Ἡ Σουσάνα καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνῆλθον ἐν σπουδῇ τὴν κλίμακα καὶ ἔστησαν πρὸ τῆς ὑποδαχθείσης θύρας, ἥτις ἔφερε τὸν ἀριθμὸν 10.

Ἠκροάσθησαν.

Βαθεῖα σιγὴ ἐπεκράτει ἐν τῷ θαλάμῳ.

Εἶχον ἀποφασίσει ἐρχόμενοι ἡ μὲν Σουσάνα νὰ εἰσέλθῃ πρώτη, ὁ δὲ Ἰωάννης νὰ ἐμφανισθῇ, ἄμα ἡ Σουσάνα κρίνῃ κατάλληλον τὴν στιγμὴν νὰ τὸν προσκαλέσῃ.

Ἡ Ἐρριέττη ἐκοιμάτο ἀκόμῃ.

Ὡ δυστυχῆς μου Ἐρριέττη! εἶπεν ἀναστενάξασα.

στεύομεν ὅτι ἐξηπάτησαν, γνωστῆς οὐσῆς τῆς συντηρητικῆς καὶ ἐντίμου διευθύνσεως τοῦ καθιδρύματος τούτου. Ἡ βιομηχανικὴ Τράπεζα ἔσφαλε σπουδαίως καὶ μεγάλην ἀνέλαθεν εὐθύνην μὴ ἀπαιτήσασα τὴν δημοσίευσιν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας καὶ εἶνε λυπηρὸν πῶς δὲν ἡγήθη ἀμέσως ἡ ὑπόνοια τῶν διευθυντῶν τῆς περὶ τῶν κακοβούλων σκοπῶν τῶν κκ. Σκουλούδη καὶ Σα, ἐκδόντων εἰς ἔγγραφὴν μετοχὰς, διὰ τὰς ὁποίας, κατὰ τὸ τότε δημοσιεσθὲν πρόγραμμα, ἐπληρώθησαν φράγκα 250 εἰς χρυσόν, διὰ τόσα χάρτινα. Καθότι ἐσφαλμένως ἐδημοσίευσεν ἡ Πρωτὰ ὅτι ἡ ἔγγραφὴ ἐγένετο εἰς χρυσόν. Ἐπειδὴ τότε εἶχον κάπως αἱ ὑπόνοιαι τοῦ κοινοῦ ἐξεγερθῆ, ἐνόμισαν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ τὰς ἐφόρτωναν εἰς αὐτὸ εὐκολώτερον. Ἐρωτῶμεν ἀφοῦ αἱ πλείσται τῶν μετοχῶν ἐπληρώθησαν πρὸς φράγκα χρυσᾶ 250, διὰ τῆς ἐκδόσεως κατόπιν ποσοῦ ἐκ τῶν ἰδίων μετοχῶν εἰς 250 φρ. χάρτινα, διεπράχθη κλοπὴ ἐκ 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἀρχικῶν μετοχῶν, καὶ ἡ οὐ; Τοῦτο μόνον νομίζομεν ἔρκει νὰ διεγείρῃ τὰς ὑπονοίας τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς καὶ οὔτε ἑαυτὴν νὰ ἐμπερδεύσῃ μὲ τὰς μετοχὰς τῆς Κωπαίδος, οὔτε νὰ παρέξῃ τ' ὄνομά της ὅπως ληστευθῇ τὸ κοινόν.

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἱστορικόν τῆς ἐντέχνου διοχετεύσεως τῶν μετοχῶν τῆς Κωπαίδος εἰς πλείστους τῶν συμπολιτῶν μας, οἱ ὅποιοι, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἐπεδίωκον ἀσφαλῆ τοποθέτησιν τοῦ ἐξ ἐντίμου ἐργασίας προερχομένου χρήματός των, ἀλλ' ἰδοὺ σήμερον ὅτι καταστρέφονται ἐκπέμποντες ἀρὰς κατὰ τῶν αἰτίων τῆς καταστροφῆς των ταύτης. Εὐτυχῶς ἡ περίστασις αὕτη θὰ τοῖς γείνῃ μάθημα, θέλουσι δὲ προφυλαχθῇ ἐκ τῆς ὁσονούπω μελετωμένης νέας τομῆς τοῦ βαλαντίου των, ἀποποιοῦμενοι τὴν ζητηθησομένην πληρωμὴν τῶν ἐπιλοίπων φρ. 250 χρυσῶν, ἡ τύχη τῶν ὁποίων εἶνε ἐκ τῶν προτέρων γνωστή.

Οἰκονομολόγος

Γονυπετήσασα πλησίον τῆς κοιμωμένης κατησπάσατο τὸ μέτωπόν της.

Ἡ Ἐρριέττη ἔκαμε κίνησιν, ἀλλὰ δὲν ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἡ Σουσάνα τὴν ἐψιθύρισε σιγὰ σιγὰ.

— Ἐρριέττη! Ἐρριέττη!

Τὴν φορὰν ταύτην ἀφωπνισθεῖσα ὑπὸ τῆς φωνῆς τῆς φίλης αὐτῆς ἡ νεάνις ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἀναγνώρισασα τὴν Σουσάνην, ἥτις ἦτο κεκλιμένη ἐπ' αὐτῆς, ὡς ἄλλοτε ἡ μήτηρ της ἐπὶ τῆς μικρᾶς παιδικῆς της κλίνης.

— Σουσάνα, Σουσάνα, εἶσαι σύ! ἀνέκραξε περιβάλλουσα τὸν λαϊμὸν διὰ τῶν βραχιόνων της. Ποῦ εἴμεθα λοιπὸν ἐδῶ; ... Ἄ! Ἄ! ἐνθυμούμαι...

Ἡρξάτο κλαίονσα.

— Ἐρριέττη, φίλη μου, ἀδελφὴ μου, εἶπεν ἡ Σουσάνα μὴ κλαίης, ἡσύχασον. .. εἶμαι πλησίον σου διὰ νὰ σ' ἐνθαρρύνω, νὰ σὲ παρηγορήσω.

Καὶ διὰ τοῦ ρινομάκτρου αὐτῆς ἀπέμασσε τὰ δάκρυα ἐφ' ὅσον ἔρρεον.

Ἐν τῷ διαδρόμῳ ὁ Ἰωάννης τὸ οὖς ἔχων ἐπὶ τῆς θύρας ἠκραζέτο, τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς ἰσχυρῶς παλλούσης καρδίας του στήριζων.

— Ἄ! Σουσάνα, Σουσάνα, ἐὰν ἤξευρες! εἶπεν ἡ Ἐρριέττη μετὰ τόνου ἀπελπιστικοῦ.

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΡΑΤΗΣΙΣ

Ἐν ἐκ τῶν ὀλίγων νομοσχεδίων, τῶν ὑποβληθέντων κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν σύνοδον, ὑπὸ ὁμάδος φιλοτίμων καὶ πεφωτισμένων ἀντιπροσώπων, ὅπερ ὅμως μὴ πληροῦν ἄμεσόν τινα θεραπείαν βουλευτικῶν ἀπαιτήσεων, ἀλλὰ περὶ γενικὰ καὶ οὐσιαστικὰ ἀποβλέπον, εἵμαρτο μόνον ἐπὶ τοῦ φαινοῦ χαρτίου τῶν ἡμερησίων διατάξεων νὰ διαλάμπῃ ἀναγεγραμμένον, ἀνευ ἄλλης τινὸς σπουδαιοτέρας ἐπ' αὐτοῦ ἐνασχολήσεως, εἶνε καὶ τὸ περὶ καταργήσεως τῆς πρωτοπικῆς κρατήσεως παρ' ἡμῖν. Συγχρόνως σύμφωνα τῷ ἀνωτέρω νομοσχεδίῳ ἠκούσθησαν αἱ εὐχαὶ τοῦ νομικοῦ τμήματος τοῦ Συλλόγου «Παρνασσού» καὶ ἀνεγνώσθησαν ἐν τῷ «Αἴωνι» αἱ περισπούδασται ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τούτου μελέται τοῦ δικηγόρου κ. Μπαλάνου. Ἡ προσβολή, ὡς εἰκὸς, ἦτο ἰσχυρὰ καὶ πειστικὴ ἐν τῇ τοιαύτῃ ὁμοφωνίᾳ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων παρ' ἡμῶν νομομαθῶν, τιμῶσα δ' ἀφ' ἐτέρου τὴν μέριμναν αὐτῶν, εὐγλώττως συνηγορούντων κατὰ θεσμοῦ χαρακτηριζομένου, ὡς ἀνῆθικου, καὶ βλαπτικοῦ.

Αἱ τοιαῦται ἐνέργειαι εὐμενῶς ἠκούσθησαν παρὰ τῷ ἑλληνικῷ κοινῷ· οὐδεμία φωνὴ ἀρμόδιου ἐπιστήμονος, οὐδὲ δημοσιογράφου ἠκούσθη ἀμφισβητοῦσα τὴν ὀρθότητα τῆς ἀποπειρας ταύτης, τὴν δύναμιν καὶ τὸ δίκαιον τῶν ὑπὲρ τῆς καταργήσεως προτεινομένων λόγων· μόνον ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος, τῶν Πατρῶν καὶ μία ἐφημερίς τῆς Σύρου διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς τάσεως ταύτης· καὶ αἱ δύο αὗται διεμαρτυρίαι προήρχοντο ἐκ τῶν δύο σπουδαιοτέρων κέντρων τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου τοῦ ἔχοντος ἄμεσον συμφέρον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ θεσμοῦ. Νεωστὶ δὲ δι' ἰδιαιτέρου φυλλαδίου προστίθεται εἰς τὴν χορείαν τῶν διαμαρτυρομένων, ἀπολογητῆς τῆς προσωπικῆς κρατήσεως καὶ ὁ Κ. Ἐμμανουὴλ Λυκούδης, πρωτοδικὴς ἐν Σύρῳ.

Ὁ Κ. Λυκούδης εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπαιδεύτων δικα-

— Ἀλλ' ἡξέυρω, ἀγαπητὴ μου, ἡξέυρω.

— ὦ! εἶναι τρομερόν! ... Ὅτε μ' ἐξύπνησας, Σουσάνα, ὠνειροπόλουν ὅτι ἤμην νεκρά.

— Ἐρριέττη, σὲ καθικετεύω, ἀποσώθῃσον πάσας τὰς ζοφεράς ταύτας σκέψεις. Αἱ κακαὶ ἡμέραι παρήλθον, αἱ ὠραιαὶ μέλλουσι νὰ ἐπανέλθωσιν.

— Ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι πλέον δι' ἐμέ! Θέλω νὰ φύγω, Σουσάνα, θέλω νὰ γίνω ἄφαντος, θέλω νὰ κρυφθῶ ἀδιάφορον ποῦ, ἐπειδὴ δὲν δύναμαι ν' ἀποθάνω!

— Δὲν θὰ κάμῃς τοῦτο, Ἐρριέττη, δὲν θὰ τὸ κάμῃς! Ἀλλὰ θέλεις δυστυχῆ νὰ φονεύσῃς τὴν μητέρα σου; Μήπως εὐρίσκεις ὅτι δὲν ὑπέφερεν αὕτη πολλὰ;

Ἡ Ἐρριέττη κατελήφθη ὑπὸ σπασμωδικοῦ τρόμου.

— Μητέρα μου, μητέρα μου! ἐψιθύρισεν.

Ἐπανελάθεν.

— Σουσάνα, μήπως ἡξέυρει ὅτι εἶμαι ἐδῶ;

— Οὐχί, νομίζει ὅτι εἶσαι ἀκόμη εἰς τὸ μέγαρον Δεσιμαίζ· θὰ ἡδυνήθησαν μέχρι τοῦδε νὰ τῇ ἀποκρύψουν τὰ πάντα.

— Σὺ Σουσάνα ἡξέυρεις τί συνέβη;

— Γνωρίζω ὅτι ὁ βαρόνος Δεσιμαίζ ἀπέθανε καὶ ὤφειλε τοῦτο νὰ πράξῃ μὴ δυνάμενος νὰ ζήσει ὑπὸ τὸ βάρος τῶν κακουργημάτων του.

— Ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου, Σουσάνα, ὁ δυστυχὴς ἀδελφός μου! ἀνέκραξεν ἡ Ἐρριέττη οἰμώζουσα.